

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Postán vagy Pécseltől hához küldve: EGÉSZ ÉVRE 5 ft — kr. FÉL ÉVRE 2 „ 50 „ NEGYED ÉVRE 1 „ 25 „

PÉCSI FIGYELŐ.

HIRDETÉSEK ÁRA: Egy öt hasznos példányt egy-egy megjelölésért 6 kr., 3-szorított 5 kr., 10-szerített 4 kr. fizetendő.

Szerkesztőség: János-utca 8-ik szám.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.

Kiadóhivatal: János-utca 8-ik szám.

Kéziratok vissza nem adatnak

A becsület.

Ha a szeretet legnemesebb, a becsület az emberrel veleszületett önrzet heorikus nyilvánulása.

A becsületet önfeláldozó tettekre kész. Polgári erényeink összessége a „becsület“-ben culminál.

Együtt kell élnünk; s azt mondják, hogy társadalmi életet kell élnünk becsületben.

De mit tapasztalunk? Azt, hogy igen sokszor épen a társadalmi élet alapja, a becsület az, melyet időszerűen a társadalom bizonyos elemei, kufár módon, arczpirító árúként dobnak a piacra.

Ez nem társadalmi élet! Élet alku szerint, mátlól holnapra bárkivel, bárki becsületének rovására.

A nőnek, ha tisztességes ruhája van, erényét, ha kereskedő, váltóit gyanúsítják, ha hivatalnok és van valamije, azt mondják fölé: hogy azt úgy harácsolta össze és ha semmije sincs: akkor lump.

Minden társadalmi életnek, hely és idő szerint különböző jellege van; de hogy bármely más keretű társadalmi élet ehhez hasonló kinyomatu legyen, ellenségeinknek sem kívánjuk.

Mert ellenségeinkben is tisztelnünk kell a nyíltságot és becsületeséget.

A tévedést még megbocsáthatjuk, de a hazugságot nem; mert ha a két utóbbi tényező: tévedés és hazugság az úgynevezett közvélemény által egyetemes érvényre emelkedik, szörnyű hatalommá fejlődik; mivel lehetővé teszik, hogy az emberek söpředéke a hangadók polczára emelkedhessék, kik vandál módra ítélnék elvenek és holtak magán, hivatali becsülete, jelleme, tudománya, szóval mindenek fölött, az egyén, a család és az összes megrontására.

Nekünk, a kik látjuk, tiltakoznunk kell az ilyenmő irányzat ellen. Tiltakoznunk kell az erkölcs s becsület-kufárok honosítása ellen, tiltakoznunk kell, hogy a tévedés, de különösen az ellen, hogy a tévedés a hazugsággal karöltve társadalmi hata-

lommá, hivatali, akár szellemi vagy erkölcsi bíróná nöhesse ki magát.

Elmondjuk röviden, hogy kiválólag mi oknál fogva.

Évek óta, de főképp az utóbbi időkben azt tapasztaljuk, hogy társas életünknek vannak bizonyos individumai, kik a mikor mindenüket elveszítették és továbbra izület csinálni se nyers, se ipari, se szellemi terménnyel nem sikerül, a kik előtt éppen általános elszegényedésük miatt a kereskedő társadalomban minden kapu zárva marad, ugyanez egy őseredeti terménnyel a „becsület“-el kísérlenek izület, számítván az emberek gyengeségére, jóhiszeműségére.

Az izület egyelőre látszólag sikerül; mert a zárak és az előbb süket füle felnyitnak; újságra s óvár közönségünk leleplezéseiket szájáttva fogadja. Az erkölcszellemi halottai tor előestéjén recompenzatió fejében, már a becsület-kufár rehabilitálására szánják el magukat, mert annyira szájízük szerinti anyagot volt szives világgá bocsátani, hogy azon természeteknek megfelelőleg sok ideig el tudnak rágódni.

A társadalom egyik-másik tagját meg akarják fojtani, hogy a nemrög fojtogatott harmadikat új életre ébresszthessék. A mely kóros rendszer kifolyása, hogy egy deccennium alatt alig marad tisztességes ember, kinek magán vagy hivatali becsületét ne gyanúsították, erkölcsi vagy szellemi tulajdonait pellengérrre ne állították volna.

S kik? Azok, a kik egyrészt morális remuneratióikkal végleg leszámoltak, másrészt azok, kik csak szerénytelenség mellett vindikálhatják maguknak a jogot, hogy erejüket felülmő erkölcszellemi sphaerában gyakorolhassák jogtalan és alaptalan kritikájokat.

Uraim! Az ajtóra kell ügyelni, hogy minél kevesebb tisztátalan és oda nem jogosult lépéssé át küszöböt, mert csak ez esetben lesz társadalmi életünk és csak ez esetben lesz a tisztább és egészségesebb.

De kérdés: van-e egyáltalán társadalmi életünk.

A társadalmi élet phisicai tényezőit és alapfeltételeit megtaláljuk a primitív jellegű barátsággal és a szellemi természetes dolog, hogy én őszerezenve szörnyen megijedek, — még pedig annál inkább, mert cipőcskéje sarkával dobhat is a szörnyegen. Az asztal szelétől nem láthatom csókra késző piros kis ajakát, de mintha csak látanám, csókkal vágom elfojtani esengő nevetését. Idésemem lattára nevéssé pajkos kacajjává válik, és hasztalan tárom felé ölelni vágyó karomat, ő — mint sima vizű tavon lebegő fúrge vőcsök — az asztal alá bukkan, s onnan még jobban kacagja hasztalan vágyamat. Mily édesen tud kacagni! mintha kicsinyke búzve ezüst esengető volna s annak zengése hizelegne fülembé!

Most megint felbukkant s rám villan ragyogó szeme. Komor gondom, mint a lebbenő fúrtil fejcsekétől illanó pipafüst, szétoszlik.

— Gyere az ölembe, ragyogó bogárkám!

Dehogy jön! E vágyó hívás dacára a kis bodri fej megint az asztal alá bukik, sőt a hízegő szőlőtásból sejtve, hogy figyelmem egészen reá fordult, még pajzsaabul kacag vissza.

Tartok tőle, hogy a sok bukdaesoló inceselkedésnek siras lesz a vége; mert kemény ez a tölgyfa asztal, s ha hozzá kezczan a kicsi fej, akkor . . .

De nem! Még hamisabban villan felém az a naivan kötekedő, ártatlan kacárszástól tündöklő szempár.

Oh! oh! — még alig harmadfél éves s már is látni való, hogy lányka!

Oh te parányi boszorka! Mi lesz belőled tizenöt év múlva? Ide jöjj egyszerre — a szivemre!

munka intézményeivel együtt; de nem találunk valami számbavehető társadalmi réteget, mely pártatlanul s bizonyos kereten belül, fenköltebb szellemegységet árulva el, mely a testületi vagy a személyes erény és érdem megítélésében és elismerésében ahhoz értő és részrehajlatlan lenne.

Pedig ez az igazi társadalom.

E helyett — tisztelet a pártatlan és a megérdemelt szereplés teréről csekély számú leszorítottaknak, mátlólholnapra egyezkedő, vagy egymás ellen szövetkező családi pártocskákat látunk, melyeknek tettek magyarázta jelszavak: „Ha az istenekkel nem megyek semmire, szövetkezem a pokollal.“

Ki az, a ki itt társadalmilag él, szerepel és irányt ad? Hol van itt a szoros értelemben vett társadalom a hol szerepelni lehetne?

Ez egyszerek és társaságok érdekharcztere, de nem valami becsülésre méltó társadalmi élet.

S ebben egy másik baj rejlik. Társadalmi élet hiányában, nincs egészséges közvélemény. A társas életünk értékbecslő nyilvánulásai pedig legtöbb esetben sem igazságosak, sem mérvadók nem lehetnek. Mert a dicséret vagy roszalást sokszor romboló szélsőség vizsik s a helyett, hogy a kritika és ellenkritika tisztességesen bizonyító érveivel élne, az egyén vagy a párt tendenciáját izgatás vagy rosszakaratu gyanúsítás által törekzenek érvényre emelni. Polgári erényt, évtizedek nagyrétkü munkáit ma ézig emelik, holnap sárba tiporják és megfordítva. Eszköznek tekintik azokat s úgy magyarázzák és oly célra használják, a miként akarják és érdekeik követelik.

Az ily eljárás jogi zabolázása is felette nehéz; mert jogilag legtöbbszőr alaktalan és a nyilatkozás neme és formája által könnyen kicsuszik azon egyén, testület vagy párt visszahatása alól, a kiknek javait vagy cselekményeit a maga módja szerint megítélte.

E miatt is tiltakozunk a fentebb vázolt irányzat ellen; tiltakozunk a magán vagy társas tudatlanság oly nemű nyilvánulásai ellen, mely a mikor a hivatott tényező érdemeit lerombolni akarja, a közügynek árt, szavunkat leghatékonyabban azon tendenciá-

duzzogva, bujva hajtáná vállamra szöszeke fejcsékéjét.

Máskor így szokott ez történni; de most nagyon ingerkedő kedve van, s hízegő szavam nem bírja ölembé csalni! Pedig ide kell jönnie!

Cselhez folyamodtam.

Rá se nézek, hanem kis darab czu korkát mártok kávémba. Tudja: övé lesz, ha az ölembé jön.

Ah! — használt az édes csalogató falat. Látom a szemében megvillant vágyat! De most már én, mintha mit se vennék észre, fölveszem letett pipámat s könnyösen szippantok.

A kacagás megszűnik; a kis szöszeke fej ismét az asztal alá bukik s egyszerre csak térdeim fölött ütődik fel; s a piczi szájj, — e kettehasadt cseszesnye — mint az anyját váró éhes kis fecskéfőkö csőre, — kinyitva várja az édes falatot.

Most már én kötekedem vele, magasabba tartva az ujjaim közt levő czukorfalatkat, de csak annyira, hogy épen ajkához nem ér.

Kezd már térdeimre kapaszkodni, én a csalogató falatot feljebb-feljebb emelem, s mikor ajkához értem, akkor mondom: — Pusztit előbb!

Félre tartom a czukorkát, lehajolok hozzá; ő, hogy lehuzzon magához, szakálamba csimbezkedik, két kis kacsojával erősen belemarkol s bajuszom alá hízegőnegyot czuppant.

Pipám az asztalra koppan, mert most már dolga van mind a két kezemnek: egyikben a czukorkát tartom, másikkal ötöt ölelem.

A csók után feljebb kapaszkodva, ismét a czukorra nyilik ajka s én nem bírom tovább is csalogatni. . . a tündöklő fehér fogacsok alatt korezoz az édes falat.

val szemben kell emelni, hogy a becsületen a becsület, a tudatlan, a tudós, az érdemtelen az érdemes felett nyilvános bírálatot gyakorolhasson.

Mert uraim! Mielőtt egymást becsülmélnek, tanuljuk meg egymást becsülni. Akkor majd lesz tiszteletreméltó társadalmi életünk, különben soha . . .

A szomszéd Szlavoniából.*

Évekkel ezelőt történt, hogy Strossmayer djakovári püspök egy felsőbb rendelt értelemben a birtokaihoz tartozó Pontoveze község körül fekvő vadon cserjés és tuskós földekre három telepítvényt alapított: Jozipovacz, Jurjevacz és Krundia nevek alatt, melyekre leginkább magyar országi családokat telepített le. S a Strossmayer püspök között és az előszerződött telepítvényesek között az 1881. június 14-én létre jött szerződések pontjai mellett szép szóval és biztató ígéretekkel hívták őket oda, a többek közt azzal az ígéréssel, hogy az ígert földeket, majd mielőbb kiosztják nekik és hogy azokat a befejezett írtas után egész az 1891-ig évig használhatják csekély bérösszegért azaz minden egyes lances földet mintegy 50 kilogramnyi gabonáért és továbbá amiért a földeket kiirtják.

De mivelhogy a szerződések jóváhagyása csakis a zágrábi kormánytól függött. E miatt tehát a telepítvényesek állandó hazákat és más épületeket építeni vonakodtak ugyan mindaddig, míg csak a szerződések megerősítve nem lesznek. Miközben az említett Krundia mint legnagyobb telepítvény előszerződött telepítvényeseinek nagy része e helyet ott hagytak. Erre aztán az uradalom igazgatója több telepítvényesek, leginkább a jurjevaczaiak előtt nyitott kiemondott, hogy most már akár két emeletes hazákat is építhetnek mert, hogy az öreg szerződések a kormány jóváhagyta. A krundiai újabb telepítvényeseket pedig még azután az 1883-ik évben és szintén csak az öreg szerződések pontjai mellett telepítette oda.

Mikor pedig már összes telepítvényesek a háztelkeknek kimért és a nekik átadott cserjés és vadon iszonyu tuskós földeket verejtékes munkával kiintottak és azokon a többféle biztató ígéretek alapján már a hazákat és a melléképületeket is fölépítették és azokba az oda vitt több ezer és száz forintnyi pénzeiket és volt vagyonaikat beleölték, és azzal magukat lekötötték. Ekkor az uradalmi igazgató nevezetesen Mandt N. az uradalom között és a telepítvényesek között mindenekelőtt

* A jelen közlemény a nagyrészt BATA NYAI és TOLNAI telepítvényesek szomorú soráról szól. Egyszerű, jó lelki földműves irta, ki a kárvallottak között él, ismeri, tudja azok bajának minden részletét.

Pipám füstje elszórt s vele együtt gondjaim is elszórtak. A gyöngéden ölelő két kis kar, a hízegő érintő bárony arczcska, a gerlicze-hang eszembe jut-tatja Arany e két sorát:

Es felejtem egyelőre, Gondjaimat a jövőre!

Csak hogy hamar elkorezozott a czukorka!

— Addá mét e ticsit!

— Nincs több, elvitte a cizca

— Hun van a cizca?

— Ott kettyeg a zsebben.

— At ite!

Kivesszük a zseborát s ő maga tartogatja hol egyik, hol másik fülcsekéjéhez.

— Itt a cizca? kérdi kivaeseti gyermek hiszékenységgel.

— Ott; az kettyeg.

— E pillanatban az asztalhoz kezczan az óra.

— Czunya cizca! mondja a kis durczás, és a zseborá üvege kettépattan a második kezezezanástól.

Szerencsére belép a kedves nagymama — Nézze el az ember — szól tettezett, de örvendő csodálkozással, — ki látott ilyen szerelmes párt, mint maguk ketten?

Kikapja ölemből a kis duzzogót, hogy összecsofolja; s e közben mosolyogva néz reám, szemei ragyognak, tudja, hogy én is érzem minden édes csókját! . . .

létre jött egyszerek pontjai dacára legelőszőr is megöltötte nekik a nekik átadott területeken jóságai ingyenes legeltetését, és azokról a telepítvényesek jóságait az uradalmi erdőesősök által önhatalmilag több ízben behajlatta. A behajtott jóságát a tulajdonosokkal azután pedig mindig jó drágán megfizette. Azután pedig az említett területeket jóság legeltetésre más szomszéd falusi népeknek haszonbérbe is kiadta, kiknek a jóságai a telepítvényesek akkor még amgy is csekély véteiseiket azután lerongálták. A telepítvényesek közül pedig már akkor is méltatlanul mintegy 14—14 napra sokakat lezarattott. Jóságaiakat pedig az említett területeken azután szintén csakis bérizetés mellett engedte meg legeltetni. Azután pedig az ígert földeket sem akarta nekik kimérteni. Erre a Krundiaiak az 1885-ik év március 5-én aztán öfelségéhez a Királyhoz folyamodtak. Ennek eredménye az lő, hogy a földek kiosztása végett egy királyi kataszteri mérnök küldetett ki a helyszínére. Ez a Krundia leendő határját az alap-levél szerint azután kimérte. A határléniákat a telepítvényesek által adott több százza menő robotos munkással kiirtatta. Ezeket a telepítvényeseknek megőrizés végett kimutatta. A kimért összes tuskós és cserjés területet pedig a telepítvényeseknek élvezeti joggal átadta. Azután pedig a megígert földek kiosztását is megkezdte és a telepítvényeseknek a nekik előbb átadott földeket együtt összesen mintegy 7—7 lances földet immár ki is osztott. De erre a nevezett Mandt M. uradalmi igazgató a telepítvényeseket a bán előtt azután különféle hamis vádakkal elárulta. — Lásd a „Pester Lloyd“ január 10-iki czikkét, melyet az „Egyetertes“ február 12. czikke meg-csofolt. — Azután pedig a telepítvényesek karára az ígert földek további kiosztását is megakadályoztatta. Erre azután egy úgynevezett Spun-Strizics N. biztos jött a helyszínére. Ez jégvnyokkba vette az uradalmi igazgató által előadottakat, de a telepítvényesek panaszára és kérelmére, amekül, hogy jégvnyokknybve vette volna egyszerűen csak azt mondta, hogy majd el fogja mondani a bának. A telepítvényesek pedig ebből legott nem jöt veitlen és ezáltal az említett mint általuk különben is ismeretlen tartalmu jégvnyokknyvet el sem merték fogadnia. Spun-Strizics siker nélkül tavozott. Másodsor s harmadsor is vissza jöve s most minden egyes telepítvényes részére egy-egy venési-eladási szerződés tures blanketakt is hozott magával, és a telepítvényeseket felhívta hogy irják alá. Erre aztán némelyek különféle ígéretekkel biztáva, mások pedig fenyegetésekkel kényszerítve mintegy 107 embert rábirt az emlitett új szerződési blankettak aláírására, kik között többen jótalanul és csupán haszonlesésből még a más illető szegény telepítvényesek által kiirtott földek és fölépített hazak után is aláírtak. De ezen összes

birta ki a konkurrencziát a „Chikago Herald“-dal. Ez utóbbi lapnak volt ugyanis egy reporterre, kit William Stakesnek neveztek, s ki egész Amerikában híres ember volt. Nem létezett az a hivatalos titok mit William ír ki ne szimatolt volna orrával, a mely — nota benne — meglehetős hosszú volt.

Ha valahol valami szerencsétlenség, baleset, büntetés, népgyűlés, vasuti szerencsétlenség, árvíz, gyilkosság, betörés, tűz stb. történt, William gyors riposterbicziáján oda karikázott, s másnap a „Herald“ hasábszám hozta tudósításait a „saját kiküldött tudósítótól.“

Stakesz úr gyakran álrubákba öltözve felkereste a külvárosok csapzekéit, lebu-jait, tolvaj tanyáit, a csatornák rejtélyes üvegeit, s nem egyszer igen jó szolgálatot tett a rendőrségnek. A tolvaj nyelvet kitűnően bírta. Biztos lövő, vívő és botlóló volt.

Enyri érdemet a kormány is méltatni akarván, a derék reporterert első ízben az ezüst, később az arany bátorsági éremmel, legutóbb pedig a becsületrend közep keresztjével tüntette ki.

Egy napon azonban végtelen szomorúság érte William riporteri szívét.

Chikago egyik düsgázdos embere, James Becc, a többszörös milliommegunva a földi élettel járó temételen sok pénz kezelését és számolását, elhatározta, hogy oldalba rugja ezt a hitvány sártekét, s elköltözik oda, a hol nem kell millióval vesződni, s azon törünje fejét, hogy mire költse pénzét.

Ezt az elhatározását egy terjedelmes levélben megírta, s a „Foréver“ szerkesztőségbe küldte. Azután mint akinek szénája a legjobb reudban van belső szobájába zárkozott és — felakasztotta magát.

William oda kerékpározott, de két-

Péter Dénes.

Ezt az elhatározását egy terjedelmes levélben megírta, s a „Foréver“ szerkesztőségbe küldte. Azután mint akinek szénája a legjobb reudban van belső szobájába zárkozott és — felakasztotta magát.

William oda kerékpározott, de két-

Péter Dénes.

Ezt az elhatározását egy terjedelmes levélben megírta, s a „Foréver“ szerkesztőségbe küldte. Azután mint akinek szénája a legjobb reudban van belső szobájába zárkozott és — felakasztotta magát.

William oda kerékpározott, de két-

Péter Dénes.

Ezt az elhatározását egy terjedelmes levélben megírta, s a „Foréver“ szerkesztőségbe küldte. Azután mint akinek szénája a legjobb reudban van belső szobájába zárkozott és — felakasztotta magát.

William oda kerékpározott, de két-

Péter Dénes.

Ezt az elhatározását egy terjedelmes levélben megírta, s a „Foréver“ szerkesztőségbe küldte. Azután mint akinek szénája a legjobb reudban van belső szobájába zárkozott és — felakasztotta magát.

William oda kerékpározott, de két-

T Á R C Z A.

Gyöngyszemek.

I. Rég volt igaz, midőn a római Tizenhat gyermekére büszkőn mutatott, Az volt a legnagyobb érdeme, Hogy Rómának tizenhat hóst adott . . .

Ma más divat van . . . Elegáns fűcsúr, Hamar előre tör az élet piaczná, Hija, mert ma búziken utal arra, hogy Tizenhat öse kúzdótt száz estátn.

II. Azok a borzalmas napok, Be jó hogy elfutottak, Mikor keresztet feszíték, A hazárdulókát.

Ma már az erkölcs nemesült, A borzalomnak vége, A keresztet ma feltűzik, Az árulók mellére.

A legkisebb.

— Nagypapa fekete kávéjához. —

Két testvérkéje után ő a legkisebb unokám. Még csak akkorácska, hogy ha bármily erőlködve kapaszkodik is az ebédőasztal szélébe, éppen csak két ragyogó bogárszemét és szőkefúrtil fejcsekéjének tetejét láthatom.

Szokásom szerint csendes pipaszó mellett sztrésölgetem az ebédutáni gondtűz fekete kávé. Ő az asztal tulsó feléről turbékol felém, mint a párjával évődő gerlicze — s kacagva inceskedik, kötekedik velem.

Mélázsaomból felriaszt, mert látva, hogy nem ő reá gondolok, teljes erejéből rámkált: „Kakk!“

ványt tett, hogy Pécs polgárai szombaton este, „Kálmán-nap” előestéjén fátylás zenével tiszteljék meg Kardos Kálmánt Baranyavármegye és Pécs szab. kir. város főispánját. Az indítvány elfogadott. E szerint ma este impoznás fátylás menet lesz, a „Pécsi dalárda”, a „Pécsi dalközség” és a katonazenekar közreműködésével. A városi kőztörvényhatóság kebelében megalakult rendező-bizottság a következők általános bocsátotta ki: Polgári életünknek, önállóságunknak feltételeként ösztönözni kell a katonazenekar közreműködését. A városi kőztörvényhatóság kebelében megalakult rendező-bizottság a következők általános bocsátotta ki: Polgári életünknek, önállóságunknak feltételeként ösztönözni kell a katonazenekar közreműködését. A városi kőztörvényhatóság kebelében megalakult rendező-bizottság a következők általános bocsátotta ki: Polgári életünknek, önállóságunknak feltételeként ösztönözni kell a katonazenekar közreműködését.

— **A fátylásmenet programja.** Kardos Kálmán főispán névtünete alkalmából a város egész közönsége nevében leendő üdvözlőtételéről szóló sorozat következőleg van összeállítva: 1. Folyó hó 12-én este 7 órakor indul a fátylásmenet, a szigeti külvárosi részről a gyülekezési helyről szolgáló „Magyar korona” vendéglőtől. A budai külvárosi részről pedig az összejelölt helytől kijelölt „Hétégyedelem” vendéglőtől, — élén cigány zenekarral a városi tanácsház előtt megáll. 2. Ömlősséget a városi tanácsházban való megjelenésre küldött székkel kéri fel. 3. A katonai zenekar ezalatt felvonul a alkalmi darabot játszik. 4. Ömlősséget megkezdve a „Pécsi dalárda” Ömlősségének dísztagul történt megválasztásáról szóló okmányt átnyújtja s ennekkel üdvözl. 5. Bolgár Kálmán felkért szónok üdvözl. Ömlősséget. 6. A törvényhatósági bizottságok, a t. hatóságoknak és t. testületeknek tisztelgése. 7. A „Pécsi dalárda” és a katonai zenekar felváltva működnek.

— **A „Pécsi dalárda”** Kardos Kálmánt, a zeneművészet és az egyesület érdekében szerzett érdemeinél fogva tiszteletbeli tagul nagy lelkesedéssel egyhanglag megválasztá. A választásról szóló díszokmány ma este nyújtatik át, mely alkalommal serenáddal tisztelik meg őt, ki 25 évvel ezelőtt a pécsi dalárda működő tagja volt.

— **Baranyáról a „Budapesti Hírlap.”** Valaki — dr. — aláírással a következőket írta a „B. H.” szombati számában: „Baranyában is megkezdődtek a megyei választási mozgalmak, vagy inkább kombinációk. A főként: Szily László, még nem tartotta meg a járási szolgabírákkal a szokott komputust választói szövegében s inuen van, hogy nincs még határozott mozgalom, mint inkább csak kombináció. A mint Szily a szolgabírákkal megegyezésre jut s a szolgabírák a községi jegyzőknek a jelzőt kiadták, meg fog indulni a választási mozgalom. Baranyában már így szokás restaurálni. A jó barátok, a kik véletlenül mint szolgabírák összejönnek nagy pinczeszerre, ezek aztán mint alkotmányosan választott tisztviselők végleg megállapodnak önmagukra s másokra nézve s ha ezt egyetértéssel elintézték: kiadják a hivatalos közegeknek s ezek utján a nagyérdemű választóközönségnek a restaurációs terveket, mely szerint választói fog alispán, főjegyző, szolgabíró, stb. Hat nem szép az ilyen alkotmányi alapokon nyugvó önkormányzat és választási rendszer? Hát nem idilli állapotok ezek! Van nekünk Baranyában főispánunk is, Kardos Kálmánunk hívják. Ő váltotta fel az öreg Perczel Miklóst a képviselőválasztások előtt. Az öreg Perczel tudvaleg nem akart kortesfőispán lenni, minek következtése az volt, hogy határozott akaratá ellenére — saját kérésére — felmentették, emlékt kapván a Szt. István kis keresztet. S mert Szilyék az mondták, ha Kardost nevezik ki főispánunk, hát leszen Baranyából anyai kormányparti képviselő, a mennyi csak kell s mert a maguk nagyhatalmasságáról is meggyőzték az ország főkorését: Tiszta Kálmánt — igen természetes: Kardos Kálmán lett a főispán. Hogy aztán az új főispánunk meg Szilynek mily nagy befolyása volt, megmutatták a képviselőválasztások, a mikor minden jelöltjük, még egy Szilyéi Dező is, rengeteg kisebbekkel elbukott. E kudarcból le kellett volna vonni a tanulságot. A főispán tanultatott volna annyival inkább, mert saját jelöltjét a saját járásában, a hol három cikluson keresztül őt választották meg, nem bírta a hivatalos apparátus rendkívüli megfélemlítése dacára megválasztatni. De a főispán nem tanult sem ebből, sem másból, megmaradt annak, a mi volt: kényelmes jó bácsinak. Kardosnak első főispáni tényle az volt, hogy közte s a megyei tisztviselő kar között a „per tu” szót behozta. Nálunk e szerint „per tu” foly most a megyei közigazgatás. S hogy mily jól, mutatja az a tény, hogy a baani községi bírósá jégző ellen indított vizsgálatalnál jelen volt megyei főispán azzal bucsuzott a csaló községbírótól: „Szervusz, lieber Lindemann. Lebens wohl!” Hát nem szép közigazgatás ez! Ily állapotok mellett indúl meg majd a választási mozgalom. A mint a tisztviselők komputusa megvolt, referálói fogok megállapodásairól; addig csak annyit jeltek, hogy az öreg alispán, Jeszenszky Ferenczet, felakarják cserélni Szily Lászlóval, esetleg egyik főszolgabírával, a főjegyzőt, Bartosságh Imrét, szeretnék elejteni, mert a főispán nem bír vele. Az árvaszéki elnök Jeszenszky Géza meg magától indúl, mert úgy mondják, Krantz miniszteri tanácsos és biztos a most megjett vizsgálat alkalmával mindent felte rendben talált. — dr. —

— **Magyei közgyűlés.** Baranyavármegye törvényhatósága október hó 14-én délelőtti 10 órakor énegyedese rendes közgyűlést tart. A tárgysorozatból kiemeljük a következőket: Alispán énegyedese jelentése. Belügyminiszter úr leirata a fegyver- és rendbíróságok hovatordítása tárgyában alkotott szabályrendeletéről. Ugyancsak leirata a fegyvertartásról alkotott szabályrendelet némi módosítása iránt. Belügyminiszter úr rendelete, a csavargás meggátolása iránt alkotott megyei szabályrendelet némi módosításáról. A vármegye 1890. évi háztartásának költségelőirányzata. A közmunkaalap 1890. évi költségelőirányzata. Az ebtartásról alkotandó szabályrendelet. A kör- és községi jegyzők nyugdíj szabályzatának módosítása. Mohács nagyközség közeget-vám szedésének berbeadása iránt kötött szerződés. N.-Bóly köz-

ség képviselő-testülete által a községi iskolai épületeknek a r. k. hitfelekezeti javára leendő átengedése iránt hozott határozat, elleni föllebezésről. Pécsvárad község által az ottani régi katonai temetőnek, amerikai szőlőfűsző telep létesítésére leendő átengedése iránt benyújtott kérvényről. Siklósi község által, a phylloxera elleni védekezés céljából alkotott szabályrendeletéről. A megyei bizottság kiegészítéséről

— **A tankerőlet székhelye.** Az egész városban tudvaleg nagy visszataszást szült az a sajnálatos körülmény, hogy a pécsi tankerület átváltozott székesfehérvári tankerületté. Valamennyi helyi lap kárhoztatta ezt a városunkra nézve sörélménytelkedést. S az intéző körök bölcse len halgtanak. Csak a két középiskolai tanári testület nyilatkozik és Mészáros Nándort igyekeznek a nagy közönség előtt rehabilitálni. Ez a tanári testület erkölcsi kötelessége. Mindenki fogja azonban tudni, mit tartson az émelegős erkölcsi bizonyítványról, melyet az alárendelt érdekel fél ad ki a főlebbvalójáról, a tanári testület a főigazgatójáról. De ha úgyk ezt; nem akarunk személyeskedésbe bocsátkozni. Az „egy pécsi polgár” hozzánk intézett leveleiben eléggé foglalkozott Mészáros személyével, talán túlságba is ment a fölötti elkeseredettségében, hogy Mészáros kezdeményezésére városunk érzenye csorbát kénytelen szenvedni. Magunk is a legnagyobb indignációval vagyunk eltelve. S ne higgyék a: intéző körök, hogy az ő hallgatásunkra, mi is el fogunk halgattani. Szó sincs róla! Mi a város érdekeit igazán a szívünkön viseljük, nem úgy mint azok, a kik csak az ajkukon hordják s arcátlanul hazudnak. Ujra kérjük: volt-e tudomására Kardos Kálmán főispánunk s Aiding János kir. tanácsos polgármesternek előzetesen a székhely áthelyezéséről? S ha volt, tettek-e lépéseket megakadályozására s miéleképpen tettek? Mert ha volt tudomásuk róla s nem szóltak ellene, ez a kir. tábla elhelyezésére is szomorú befolyással lehet. Már pedig a legvastagabb méltatlanság volna, ha Pécsről a Dunántúlra az első s g megvonatnék, mint a minő erkölcsi mellőzés volt a tankerület székhelyének áthelyezése. Ez ellen tiltakozunk és nyilatkozatot kérünk. Hitvány polgárai volnánk a városnak s nyomorultul teljesitenék saját kötelességüket, ha patkászkodásból, vagy bármely érdekel helyről jövő befolyásoknak engedve, a város érdekeivel mit sem törődnek, szótlanul, vagy éppen egyesek tetszésre meghunyászkodva néznének, hogy mint ejtenek ádáz kézzel a város testén tárgongó sebeket.

— **Beteg az alispán.** Vármegyénk előrehaladt kora alispánja, Jeszenszky Ferencz, a tisztességben és becsületben megőszült férfiú egészségi állapota aggasztó fordulatot vett. Tavaly őt gyengélkedett Jeszenszky s most másodsor érte szállás, melynek folytán az egész jobbra elbúnt. Pár napig önkívületben volt. Lapunk zárta előtt értesültünk, hogy jobbra fordult egészségi állapota. Adja Isten, hogy mentől előbb fölépüljön súlyos betegségéből.

— **Az asphal.** A budapesti magyar asphaltrészvénytársaság a héten megkezdte városunkban próba-munkálatát, nagy néző közönség érdeklődése mellett. A héten asphaltozták a Piatek-ház előtti utcát egész a Simonig. Vagy városiasodunk!

— **A jogászok ismerkedési estélye.** Az ismerkedési estélyt rendező bizottság az idő rövidsége folytán ez utto hozza az igen tisztelt meghívottak szives tudomására, miszerint a f. hó 12-re tervezett ismerkedési estélyt — a főispán tiszteletére rendezendő manifestációra való tekintettel — csak a jövő szerdán, azaz f. hó 16-án tartja meg Scholcz vendéglőjében.

— **Szineszet Pécselt.** Dacára, hogy nincs a városnak színháza, mégis lesz az idén egy kis „lezi-piczi” ősi színi-szereplés. Ha nincs színház, van árna! A „Magyar Theatrisz” színművész-társaság fog Somogyi arénájában előadásokat tartani. A kibocsátott jelentés következőleg hangzik: A „Magyar Theatrisz” előleges színházi jelentése. Van szerencsénk értesíteni a helybeli n. é. pártoló közönséget, miszerint Budapesten a fenti cím alatt egystülén, társulatunkat Solymosi Elek a budapesti népszínház elsőrendű művésze és Vida Etel elsőrendű énekművésznő, állandó vendégzereplése mellett tisztán elsőrendű erkölcsi szervezettel, a már lapilag is hirdett, csak 6 előadásra terjedő vendégzereplési körutat megkezdjük és működésünk helyben a Somogyi féle színpadon „A tündérház” című énekes boházattal Solymosi Elek és Vida Etel vendégművészek közreműködésével szombaton, folyó hó 12-én megkezdjük s folytatólag meg következő művek fognak színre kerülni u. is: „A veteránok”, „Perőzes”, „Lumpaciusz vagabundus” (az új), „Árnyas zsidó”, „Szenes legény és szíves leány”. A társulat 30 tagból áll és kiválóan ügy van szervezve, hogy a vendégművészek által alakított szerepekhez megkiválóan mellékeszélyek is mind elsőrendű színművészek által adathassanak elő, a mi által ezen vendégzereplési körútnak alkalomával oly magas színvonalon álló előadásokat vélünk produkálni, melyek a magasabb művészeteknek is megfelelőek. Tekintettel azon körülményre, hogy előadásainkat kevés áldozattal mindenki megzsebbe, dacára óriási költséggel járó vállalatunknak, eltérünk a vendégzereplésünk rendezés divatozó helyi árak felemelésétől s a helyben divó rendez helyi árakat megtartva, jóindulattal kegyes pártfogásukért eszedünk. A rendez bérli uraságok előzőjait szem előtt tartva, a fent hirdett 6 előadásra bérletet nyitottunk, következő helyi árakkal: Páholy 20 frt. Tánlászék

az első 7 sorban 5 frt. Elsőrendű zártsek 4 frt. Másórendű zártsek 3 frt. Részletesebb tudósítást adnak a napi jelentések. Bérelni lehet Valentin Károly fia könyv- és zeneműkereskedésében, valamint Polgár Gyula igazgatónál, ki mindentűl személyesen teendi tiszteletét. A n. é. közönség szives pártfogásáért eszedük: A magyar Theatrisz-társaság. Solymosi Elek, állandó vendég és művezető-igazgató. Polgár Gyula, művezető igazgató. A mára hirdett előadás a fátylás menet miatt elmaradt. Az első előadás holnap tartatik meg.

— **Az új színház ügyében.** Krasznay Mihály kir. tanácsos, mint az új színház elbízott-bizottság elnöke, lapunk utján szólítja föl a gyűjtés munkájában fáradozó ivartókat, hogy a gyűjtést igyekezzenek még e hó, vagy legkésőbb a jövő hó közepéig befejezni, hogy az eredményről a november hó közepén megtartandó végrehajtó-bizottság ülésen beszámolhassanak. Minden esetre tudni kell az eddigi eredményt s csak azután lehet a további teendőket megállapítani. Magunk részéről a legnagyobb helyesléssel járunk a jelen fölszólításához, mert az idő jár annélkül, hogy tudnánk, vajjon a gyűjtők buzgólkodása mit eredményezett. De meg valószínű, sőt több mint bizonyos, hogy újabb intézkedésekre is lesz szükség s ezekben csak úgy bocsátkozhatik a végrehajtó-bizottság, ha a multnak tiszta képét látja s ebből következtetéseket vonhat le.

— **Zelensy legujabb képei.** Nem reklam, a világért sem az; mert erre Zelensynek, a kitűnő s általános elismerésben részesült derék műpárosnak nincs szüksege, sőt mi több, meg is sértenék vele, ismerve szerénységét s csendben, vissza vonulással kifejtett működését. Azonban nem volna rendjén, ha figyelmen kívül hagynánk a jeles fényképező fokozatos haladását, melyért méltán megérdemli a dicsőretek Zelensynek legujabb képei, melyekkel hatalmas lépést tett előre a fényképezés terén, városunk két kereskedésének, Klein-testvérek és Tauszig Armin kirakataban díszlenek s a közönség nagy tetszését vonják magukra. A laikus figyelmét is lekötik s azok pedig, a kik ismerik a fényképezés technikai neltségeit, még nagyobb elismeréssel adóznak Zelensynek. A képek a Vasváry család tagjait ábrázolják életnagyságban — e r e d e t i fölvetel után. Az efféle nagyságu képeket rendszerint kisebb alakú eredeti fölvetélről szokták nagyítás útján készíteni. Ez természetesen könnyebb. Az életnagyságu eredeti fölvetél fényképezési bravour. Sokkal élesebb, sokkal tisztább is az ilyen kép s a megszólalásig élet-hű. A kitűnő képeket ajánljuk megtekintésre.

— **Névvégnap a gimnáziumban.** Incezy Dénes, a pécsi főgimnázium jeles igazgatója szerdán ünneplte nevenapját jobaráta és tanártársai körében. Előtte való este ünneplés vascora volt a rendiában. Az ifjúság vezetésénél lepte meg Ágh Timót tanár vezetésénél. Az ének elhangzása után, három magyar ruhás tanuló tiszteletgel az igazgató előtt s Weidinger Jenő VIII. oszt. tanuló szép és lelkes beszéddel üdvözölté Incezyt. Az sikerült beszéd nagy hatást ért el; a jelen voltak zajos éljenzésbe törtek ki. Később Zsinó kö István kánonok köszöntötték föl a derék igazgatót, mire az ünneplést meghatottan mondott köszönetet az ovációért. Az est-ebéd alatt több toaszt mondatott; Mészáros főgimnázium tanár és Lechner Gyula rendőr főispánúy Igazdurey emelték poharaikat. Jelen közleményünkhez még csak a magunk jó kívánságát esatozjuk: az Isten sokáig éltesse a jeles férfiut tanúgytunk javára!

— **Halálözás.** Buday Károly szobafestő 10-én hunyt el életének 46-ik évében. Hült tetemei ma délután fétetnek örök nyugalomra. — Hajdu Györgyöz szül. Tauger Paulina szintén 10-én hunyt el 50-ik évében. Temetése ma d. u. 4 órakor lesz. Beke poraira!

— **A pécsi főgimnázium „Segélyöz-egylet”** tisztikara az 1889-90. évre Unger Román gimnáziumi tanár elnökelele alatt f. hó 9-én megkezdte munkáját. Alélnök: Weidinger Jenő VIII. o. t.; pénztáros Tausz Béla VIII. o. t.; titkár Buday László VII. o. t.; könyvtáros Reberics Imre VII. o. t.; ellenőr Viezer Vilmos VI. o. t.; jegyző Czineber Károly V. o. t.; rendtartó Ábrahámi István VIII. o. t. — Választmányi tagok: a VIII. osztályból: Tichy Károly, Vargha Gyula; a VII. osztályból: Anyfal Pál, Szeghy Sándor; a VI. osztályból: Döry Ferenczy, Szivér István; az V. osztályból: Vildmann Kálmán, Nagy Pál.

— **Langer Viktor,** a pécsi dalárda karagya és a pécsi tanítóképezde zenetanára a Budapest-lipótvárosi plébáni templomban megüresedett karagyi állásra, melyet ezelőtt atya töltött be, meghivatván, azt el is foglalta. Gratulálunk a kitüntetéshez.

— **Hymen.** Frank Béla gyakornok a honvédelmi miniszteriumban, boldogult megyei főjegyzőnknek szép reményekre jogosult fia, a napokban váltott jegyet Budapesten, Szilvásy Olga kisasszonnyal.

— **Teheti, mert vasuti!** Emlékeztetnek rá olvasóink, hogy lapunk hasábjain a panaszoltá F r a n k József pécsi ny. cs. kir. katonai építész-segédist, hogy minő szabálytalan eljárásnak volt kitéve a közelmúltban Eszéken. Az alsó-városi vasuti pénztárnok hanyagsága vagy szeszélye folytán nem kapott jegyet, arra lévén neje utasítva, ki a jegyváltással megbízott, hogy a felső városban kap. Es mi történt? A kalauz megbíróságot az utasok. Frank a panasz-könyvbe beírta az esetet s az utazó közönség s magának a vasuti társaság jó hírnevének érdekében orvoslást kért. Most a szegedi

üzletvezetőségtől megjött a válasz s tagadásba vonják, hogy úgy történt volna a hiba, a mint Frank a panaszt tette. Ez nem járja, ez nincs rendjén! Nem tételhető föl, hogy ily csekély anyagi veszteség miatt egy cs. kir. tiszt válótlan mondjon. Frank nálunk volt s kijelentette, hogy föntartja panaszának valóságát s ha kell bizonyítani is képes. Ha valaki valótlanosságot állított, az nem más mint az észeki alsó városi vasuti pénztáros.

— **A pécsi atletikai club** vasárnap tartotta tisztújító közgyűlését. Melyről a következő értesítést nyertük: Bartosságh Imre volt elnök, miután meglau hangon üdvözölte a jelen volt szépságu tagokat, kérte a titkári jelentés felolvasását, mely után áttért a közgyűlés légerdekesebb részére: az új tisztikar megválasztására, melynek eredménye a következő: elnök: Német József, alélnök: dr. Egy Béla, titkár: Egy Dező, jegyző: Scossa Jenő, pénztáros: Ott Béla, alpénztáros: Litke Lajos, szertáros: Hainess Károly, alszertáros: Scheurer Károly, ügyész: dr. Bodó Aladár, orvos: dr. Johann Béla. Választmányi tagok: Vaniss Sándor, Benyovszky Manó, Nagy Jenő, Igaltis Radivoj, Liszkay Balint, Hollós József, Sekarek Bódog és Feiler Mihály. Póttagok: Kosztis Ákos, Taisz József, Németh Artur és Gözsy Mató. Ezután Németh József az újonnan megválasztott elnök megköszönvén a tagoknak irányában nyilvánuló bizalmát, áttért az ügyrend értelmében a be nem hajtható követelések leírásának tárgyalására, ezután a jövő évi költségvetés megállapítására és végül indítvány tételre szólította fel a tagokat, melynek befejezte után a gyűlést a tagok hosszantartó éljenzése között feloszlatta.

— **„Götherhalte” Siklóson.** A „Siklós és vidék”-ben olvassuk, hogy ott fölérsége nevenapján a szentferencz-rendiek templomában, hol az ünneplés-rent me tartatott, a „Gö t t e r h a l t e” t orgonázták. A mint a nevezett lap írja, nagy megbort-ránkózást keltett az osztrák-hymnus. Ez is „gyalagoszot merénylet”. Hogy még mindig akad olyan „svarcz-gelb” lelki ember, a ki efféle botrány inscenirozására vetemedik.

— **Tolvaj „kisasszony.”** Bóza József szigeti külvárosi kintanosnál alkalmazott K. Paula „kisasszony” a vasárnapi bevételből 18 frt 4 krt takarított meg — magának. Bóza kikutatta a „kisasszony” zsebeit s megtalálta a pénzt. Mire számízve lón a paradicsomból. Szolgálaton elretentő példál.

— **Arany menyegző B.-Sellyén.** Magában véve is ritka — B.-Sellyén pedig éppen páratlan ünneplés folyt le. Mint a „Pécsi Hírlap” írja, t. hó 3-án Szabó János tekintélyes polgar ünneplte boldog házasságának 50-ik évfordulóját. A jubláns, kiben a vidék nemcsak egyik legnépszerűbb alakját tiszteli, hanem erkölcsi derékségeit, úgy jótékonyágáért is közbecsülésnek örvend, ezen alkalommal tisztelői részéről megérdemelt ovációkban részesült. Jelzett napon d. e. 1/2 11 órakor impoznás kísérettel vonult föl a jubláns-pár — gróf Draskovich négyes fogaton — a templomba, hol megújították a felszáradt előtt kötött frigyét. Az egyházi szertartást a ká-zinó nagy termében lukullusi lakoma követte, melyen körülbelül 100-an vettek részt.

— **Az észeki kiállításnó kitüntetett baranyaiak.** A mult hóban bezárt észeki kiállításnó, a pécsi és baranyai kiállításnó kivétel nélkül — részesültek kitüntetésben. Diszoklevelet nyertek: Rupperecht fivére, Péterfay Eördögh Lajos, Zelms György és Bämler J. (Pécsről); aranyérem kaptak: Herzik Lajos (Pécs), Lang Gaspár és Stollár Ferenc (Mohács), Edenhoffer Mikály (Hird); ezüstéremmel kitüntetettek: Herczeg fivére és Tichy Ödön (Pécsről), végül Rosenthal B fia Mohácsról.

— **Megtartott katonai lóvásárok.** Német-Bólyon a közös hadsereg részéről megtartott lóvásárra 57 ló vészterett elő, a melyekből a bizottság három darabot vett meg, 260 frt, illetve 300 és 325 frt vételárért. — Az okt. 1-én ugyanott a honvédség részéről tartott lóvásárra nagyon csekély számban élvezetett lovakkból a bizottság kettőt vet meg. Mohácsnó ugyancsak a honvédség részéről megtartott kísérett lóvásár — tudunkkal — lovak hiányában meg sem tartathatott.

Irodalom.

— **„Egyetemes Regénytár”-nak** a Singer és Wolfner Budapesti könyvkiadócsége a közkeletűség vállalatában legújabbán megjelenő két kötete, Beniczky-Bajza Lonka, a „Hegység Tündére” című regényét tartalmazza. A jeles íróné és legujabb műveiben is feltűnő mindezt, ami Beniczky regényeit a magyar olvasóközönségnek kedves olvasmányává tette: érdekesítő mese, könnyed irály, vonzó leírás és a jellemek éles kidombrólása képezik a „Hegység Tündérének” fenyoldalát. E két kötettel az „Egyetemes Regénytár” ötödik évfolyamába lépett. E körül-mény teljesen igazolja a vállalat életrevalóságát, de egyszerűsége a kiadók buzgó igyekezetét is, kiknek minden törekvésük oda irányul, hogy a gyűjteményt minél magasabb színvonalra emeljék. A most megindult évfolyan eredeti regényeket fog hozni Jókaitól, Mikszáthól, közölni fogja az „Egyetemes Regénytár” regénygyűjteményét dicsőretek nyert eredeti regényt, és azonkívül a külföldi irodalom legujabb és legjelesebb termékeit. Az „Egyetemes Regénytár” minden egyes kötete csinos, vázonszoktósban jelenik meg s egyenként is megvehető; a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10.)

NAGY FERENCZ
lapulajdonos.

K I S J Ö Z S E F, V Á R A D Y FERENCZ
lapvezér. felelős szerkesztő

Hirdetések.

Árpád község által bérbe vett

Italmérési jog

f. évi október 20-án d. u. 2 óraker

a bírói háznál

nyilvános árverés útján albréltetve adatni fogja a község kocsmaházaival együtt, bánatpénz 25 frt lessz az árverezők által letendő, — mire nézve a bérleni kívánók meghívhatnak, a feltételek a bíró háznál Árpádon megtekinthetők.

Pucher János

bíró.

Pénzt!

sorsjegyekre, értékpapírokra, bank, zálogjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre, részletekre, arany- és ezüst pénzmenükre bármely összegig olcsón ad

LÓRY J.

banküzlete

Budapest, IV., hatvani-utca 17.

Eladó!

A siklósi járásban

egy jó karban lévő

gazdasági épületekkel és egy házhely, továbbá kert és %, kültekekből álló földbirtok szabad kézből eladó.

Bővebb értesítés a kiadóhivatalban nyerhető.

Poloska-kiállítás.

Tigram

az egyedüli szer, melylyel poloskák és ezek petéi végeken kiirhatók. Kapható a legtöbb gyógytárban, fűszer- és vegyes-kereskedésekben.

Egy üveg ára 20, 40 és 60 kr.

Főraktár és képviselőség:
Pécsett, Lang H. és fia cégénél, Fő-tér.

Tigrammal nagyon könnyen lehet tisztítani, az eredmény meglepő és azonnal látható.

Minden üveg Tigramhoz egy használati utasítás és egy ecset van csatolva.

Árverési hirdetmény.

Alulírottak részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Dunaszekesői Bésán Jankovich József és a dunaszekesői közbirtokosság tulajdonát képező,

Dunaszekesői községben levő négy korcsma-épület mellékhelyiségekkel, szántóföldek, szigeti kertekkel és pinczével

f. évi november 25-én reggeli 10 óraker Duna-Szekesői község háznál tartandó nyilvános árverésen örökáron eladatni fog.

Az árverési feltételek a dunaszekesői uradalmi és község jegyzői irodában betekinthetők.

Kelt Dunaszekesőn, 1889. évi október 8-án.

Freytag Lajos,
közbirtokossági elnök.

Bácsmegey Rezső,
urad. számtartó.

„CONCORDIA“

első pécsi temetkezési vállalat

Kis-tér 11-ik szám.

Van szerencsénk a nagyérdemű község tudomására hozni, miszerint a legváltozatosabb ravatalozások felállítására — temetések rendezésére, — egy a halottak szállítására létesített üzletünket újabb átalakítások, — mindennemű igényeknek megfelelő felszerelések beszerzése, valamint tápiantatos rendező alkalmazása folytán jelenleg oly helyzetbe hoztuk, hogy minden osztályú temetkezéseket — úgy helyben mint a vidéken

a legnagyobb pontossággal s az eddiginél és minden temetkezési vállalatnál

sokkal díszesebben és olcsóbban

vagyunk képesek kiszolgáltatni.

Maradunk kiváló tisztelettel

CONCORDIA“ első pécsi temetkezési vállalat tulajdonosai:
Tuma Venczel, Krisztián József, Schubársky János, Wranitsch György.

1973. II. (218. sz.)
1889. (1889. sz.)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bír. végrehajtó közlé teszi, hogy a pécsi kir. törvényszéknek f. é. 6197. számú végzése folytán leltározott és 4313 frt 9 kr-ra becsült Präger Nettó és fia Vilmos sumonyi esődtöméghez tartozó rőfös- és rövidárúkból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínen Sumonyban leendő eszközökre f. é. október hó 14-ik napjának úgy következő napjainak mindenkor reggeli 9 óraja határidőül kitétetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen az árverésen a legtöbbet ígérőknek bécsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára azonnal készpénzzel kifizetendő. Szent-Lőrinczen, 1889. évi szeptember hó 18.

Könczey s. k.,

bír. végrehajtó.

1921. számhoz.
1889.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, hogy a vallás alap. tulajdonát képező, **Baranya-Jenő községben fekvő** és a jenői 57 számú telekjegyzőkönyv 1 sor 121 hrzaji és 90. házszám alatt felvett 652 frt 19 kr-ra becsült

erdőöri lak a hozzátartozó melléképületek, kert és szántófölddel együtt

a nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterium f. évi szeptember hó 21-én 89117 számú rendelete folytán, zárt ajánlatok elfogadása mellett, nyilvános árverés útján — a nagymélt. miniszterium jóváhagyásának fenntartása mellett örök áron el fog adatni.

A szabályszerűen kiállított 50 kros bélyeggel és 10% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatok, — melyekben kiteendő, hogy az ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri és azoknak magát aláveti, f. évi október hó 21-én délelőtt 11 óraker a pécsváradai közalap. ker. Erdőhivatali irodában tartandó nyilvános árverés előtt benyújtandók. Későbbben beérkező ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az árverési feltételek alulírott hivatal, valamint a baranya-jenői körjegyzőségénél a hivatalos órákban betekinthetők.

Kelt Pécsváradon, 1889. október 5-én.

M. kir. közalap. ker. Erdőhivatal.

1862 számhoz.
1889

Árverési hirdetmény.

A nagyméltóságú vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszterium f. évé 31456 számú rendelete folytán ezennel közhírré tétetik, hogy a **baranya-jenői határban**, a vallás alap. uradalmi erdőben s az uradalmi erdőörnek járó földilletménynek már történt kihatása után fenmaradt

25 kat. hold kiterjedésű erdőtisztí földilletmény,

úgy mint azt az erdősz ur eddig használta, a vizenyős helyek és árkok be-számításával,

f. évi október hó 21-én déli 12 óraker Pécsváradon a kerületi erdőhivatali irodában 100 frt kiküldési évi bér mellett 3 évre nyilvános árverés útján **haszonbérbe fog adatni.**

Az árverés megkezdése előtt 50 kros bélyeggel és 10% bánatpénzzel ellátott és szabályszerűen kiállított zárt ajánlatok is elfogadhatnak.

A bérbeadásra vonatkozó árverési feltételek, alulírott hivatalnál, valamint a baranya-jenői körjegyzőségénél a hivatalos órákban bármikor betekinthetők.

Kelt Pécsváradon, 1889. évi október 5.

M. kir. közalap. ker. Erdőhivatal.

Hirdetmény.

Alulírt **Löcs község** részéről ezennel közhírré tétetik, miként az államkincstártól a község által bérbe vett

Italmérési jog

f. évi október hó 21-én délelőtti 9 óraker Löcsön a körjegyzői irodában egyezés, illetve szóbeli ajánlat útján 1890-dik évi január 1-től 1893. december 31-ig bérbe fog adatni.

Az italmérési jog két helyen fog gyakoroltatni. Az egyik helyen ház nélkül. A másik helyen az italmérési jog a községi kocsmaházzal összes melléképületeivel és mintegy 5 hold szántófölddel fog bérbe adatni.

Egyéb felvételek Löcsön a körjegyzői irodában megtekinthetők.

Kelt Löcsön, 1886. évi október hó 1 én.

Marschal József s. k.,

körjegyző

Perin Stipó s. k.,

bíró.

Baranyamegyében fekvő **Bagota** és **Egerszegh** községekben, úgy Somogy megyében fekvő **Bécs** községben lévő

uradalmi korcsmaépületek és beltelkek,

Üszöghőn, folyó hó 20-án reggeli 10 óraker, a legtöbbet ígérőknek örök áron eladatnak.

Ugyanazon napon, és üszöghői kiserdei korcsma-épület, a legtöbbet ígérőknek — **három évre** — bérbe adatik.

Üszöghőn, 1885. október hó 3-án.

Uradalmi felügyelőség.

DORSCH

Eddig még fölülmulhatlan
a MAAGER W.-féle
valódi tiszta
Csukamáj-olaj
MAAGER VILMOSTÓL BÉCSBEN.

Az orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyen emészthetősége folytán gyermekeknek is ajánlató, mert a legtisztább, legjobbnak elismert szer: **mell- és tüdőbajok, görvély, daganatok, kelések, bőrkiütések, mirigyek, gyengeség stb. ellen** — egy üveg ára **1 frt** — kapható gyári raktárban: **Bécsben, Heumarkt 3. sz.** alatt, valamint az Osztrák-Magyar birodalom legtöbb s jobb nevű gyógyszerüzeteiben.

Pécsett kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth Janos gyógyszerüzeteiben; Reeh Vilmos, Spitzer fia és Köszl János kereskedésében.

Állami érem. — Arany érem.

ÉBRESZTŐ-ÓRÁK (angol és francia gyártmány) a legnagyobb választékban 2 évi írásbeli jótállással

gyári áron 3 frttl — 25 frtig.

Elegans és modern

Inga és szalonórák

mindenféle styben elkészített bútorhoz 5 évi jótállás mellett gyári áron **kaphatók:**

SCHÖNWALD IMRE

Pécsett (Király-fő-utca, a hatyru szálloda épületében).

Műhely: (Király-fő-utca 38. szám Mestris-féle házban, a Lyceum-templom mellett.)

A legrosszabb órák a legpontosabban lesznek több évi jótállás mellett javítva.

A kirakatban megtekintésre ajánlatnak:
most érkezett meg

párisi újdonságok
szébbnél-szebb ékszer.